

На Востокъ ся много често случава гро-
мовый ударъ и секога ся свърша плачевно.
На 1819 годинѣ въ мѣсяць Юлій, грѣмъ-тъ
падналъ на една церковь въ село Бассъ-
Алрѣ. Като падналъ грѣмъ-тъ ся видѣло едно
освѣщеніе и сичко церковно здание ся по-
търсило като листъ. Въ церковѣ-тъ една млада
жена водела малко дѣте и други ещѣ шесть
вървели подиръ неѣ на близо. Сяко отъ тѣхъ
въ минутѣ ся приспало на мѣсто-то си. Сички
жены сѣ быле растреперали отъ това страшно
и необыкновенно зрѣлище. Церква-та была
пълна отъ черенъ гѣстъ димъ. Неможало да
ся познай единъ предмѣтъ отъ други по при-
чинѣ-тъ на пламакъ-тъ и гърмежъ-тъ. Сичко
ся было смѣтешило и забравило на мѣсто-то
си. Восьмина си останали на мѣсто-то мъртви.
Друго едно девятнайсетъ годишно момиче
умряло на другій день отъ страхъ. Число-то
на ранены-тъ было до 82 человекъ, Сички
куче-та, кои сѣ быле въ церковнѣ-тъ оградѣ
ги намѣрили умрели. Звънцы-тъ отъ коло-
кольнѣ-тъ намѣрили въ сѣсѣдны-тъ дворове;